

نوآوری‌ها و تغییرات اینکوترمز ۲۰۱۰

دکتر عبدالحسین شیروی

استاد دانشگاه تهران

چکیده

استفاده از اصطلاحات تجاری بین‌المللی از قبیل FOB یا CIF در قراردادهای فروش بین‌المللی بسیار رایج است به نحوی که امروزه کمتر قرارداد خرید و فروشی پیدا می‌شود که فاقد ارجاع به این اصطلاحات باشد. اتاق بازرگانی بین‌المللی برای اولین بار عبارات و اصطلاحات مزبور را گردآوری و تحت عنوان «اصطلاحات تجاری بین‌المللی (اینکوترمز)»^۱ منتشر کرد. از آن به بعد مرتب این اصطلاحات تکمیل و به روز شده است. هرچند برخی پیش‌بینی می‌کردند که نیازی به اصلاح اینکوترمز ۲۰۰۰ نیست و احتمال انتشار نسخه جدید نمی‌رفت، اتاق بازرگانی بین‌المللی در اواسط سپتامبر ۲۰۱۰ نسخه جدید اینکوترمز را منتشر کرد. در این مقاله تغییرات و نوآوری‌های نسخه جدید بررسی می‌شود.

استفاده از اصطلاحات تجاری بین‌المللی از قبیل FOB یا CIF در قراردادهای فروش بین‌المللی بسیار رایج است به نحوی که امروزه کمتر قرارداد فروشی پیدا می‌شود که فاقد ارجاع به این اصطلاحات باشد. از طریق استفاده از این اصطلاحات تجاری، خریداران و فروشندگان نسبت به ساده‌سازی قراردادهای خود اقدام کرده و از این طریق تعهدات و مسؤولیت‌های خود در خصوص اخذ مجوزهای صادرات و واردات، ترتیب حمل و نقل و بیمه و پرداخت هزینه‌های آن، زمان انتقال ضامن عیب و تلف مبیع به مشتری و سایر جزئیات مرتبط را معین می‌نمایند.

1- International Commercial Terms (INCOTERMS)

هرچند اصطلاحات تجاری از قرن هفدهم میلادی مورد استفاده بوده است، در کشورهای گوناگون و حتی در بنادر گوناگون یک کشور بعضاً از آنها برداشت‌های متفاوتی می‌شد. از دهه ۱۹۲۰، «اتاق تجاری بین‌المللی»^۱ فعالیتت را مبنی بر تعیین و تفسیر دقیق معانی این عبارات و اصطلاحات اختصاری آغاز کرد. کلیه عبارات اختصاری رایج و تفاسیر آنها در عرف‌های گوناگون گردآوری شد و در سال ۱۹۳۶ اولین مجموعه از این عبارات و اصطلاحات با تفاسیر مشخص و معین توسط اتاق بازرگانی بین‌المللی تهیه و تحت عنوان «اصطلاحات تجاری بین‌المللی (اینکوترمز)»^۲ منتشر شد. این مجموعه که در آن عبارات اختصاری و اصطلاحات تجاری احصاء و تفسیر شده بود به اینکوترمز ۱۹۳۶ شهرت یافت. در این کتابچه شش اصطلاح تجاری تفسیر شده است.

از آن به بعد اتاق بازرگانی بین‌المللی مجموعه مزبور را متناسب با نیازهای جدید و انطباق با روش‌های معمول تجارت بین‌المللی و فناوری‌های جدید به طور مرتب مورد بازمبانی، اصلاح و تکمیل قرار گرفت. این نسخه‌های تکمیلی به اینکوترمز ۱۹۵۳، ۱۹۶۷، ۱۹۷۶، ۱۹۸۰، ۱۹۹۰ و ۲۰۰۰ شهرت یافتند. قبلاً پیش‌بینی می‌شد که چون هنوز اشکالات قابل توجه‌ای در مورد اینکوترمز ۲۰۰۰ گزارش نشده است، احتمالاً نسخه جدیدی در سال ۲۰۱۰ منتشر نخواهد شد.^۳ با این وجود، نسخه جدید اینکوترمز تحت عنوان اینکوترمز ۲۰۱۰ منتشر شد که از اول ژانویه ۲۰۱۱ لازم‌الاجرا گردید. مفاد اینکوترمز ۲۰۰۰ به تفصیل در کتاب حقوق تجارت بین‌الملل مطرح شده است. در این مقاله نوآوری‌ها و تغییرات نسخه ۲۰۱۰ مورد

1- International Chamber of Commerce

2- International Commercial Terms (INCOTERMS)

3- Ramberg, Jan, INCOTERMS 2000- The Necessary Line between Contracts of Sale and Contracts of Carriage, 58(1-2) Zbornik, PFZ, 2008, p. 40.

بررسی قرار می‌گیرد.^۱

۱- تقسیم بندی جدید

از نسخه ۱۹۹۰ اینکو ترمز، اصطلاحات تجاری به چهار گروه «E»، «F»، «C» و «D» تقسیم گردید. گروه «E» بیان کننده موردی است که فروشنده میباید در محل فعالیت خود در اختیار خریدار قرار می‌دهد. گروه «F» شامل مواردی است که فروشنده میباید در محل معین به متصدی حمل و نقل تحویل می‌دهد. گروه C زمانی مطرح می‌شود که فروشنده قرارداد حمل و یا حمل و بیمه را تا مقصد منعقد می‌کند ولی ضمان و مسؤولیت عیب و تلف کالا از زمان تحویل به متصدی حمل و نقل از بایع به مشتری منتقل می‌شود. گروه «D» شامل مواردی است که فروشنده کلیه هزینه‌ها و مخاطرات را تا مقصد یا خط مرزی مورد نظر به عهده می‌گیرد.

گروه «E» شامل یک اصطلاح تجاری یعنی «تحویل در محل کار (EXW)»، گروه «F» شامل سه اصطلاح «تحویل به متصدی حمل و نقل (FCA)»، «تحویل در کنار کشتی (FSA)» و «تحویل روی عرشه کشتی (FOB)» است. گروه «C» دارای چهار زیرگروه شامل «هزینه و کرایه حمل (CFR)»، «هزینه، کرایه حمل و بیمه (CIF)»، «کرایه حمل پرداخت شده تا (CPT)» و «کرایه حمل و بیمه پرداخت شده تا (CIP)» است. گروه D شامل پنج زیرگروه شامل «تحویل در مرز (DAF)»، «تحویل از کشتی (DES)»، «تحویل در بارانداز (DEQ)»، «تحویل بدون پرداخت عوارض (DDU)» و «تحویل با پرداخت عوارض (DDP)».

در اینکو ترمز ۲۰۱۰، اصطلاحات به دو گروه تقسیم شده است. گروه اول شامل اصطلاحاتی است که برای هر نوع حمل و نقل اعم از هوایی، زمینی، راه آهن، دریایی و یا حمل مرکب مناسب است و می‌تواند بکار گرفته شود. این اصطلاحات شامل «تحویل در محل کار (EXW)»، «تحویل به متصدی حمل و نقل (FCA)»،

1- Ramberg, Jan, ICC Guide to Incoterms® 2010, ICC Publication No. 720, 2011 Edition.

«کرایه حمل پرداخت شده تا (CPT)»، «کرایه حمل و بیمه پرداخت شده تا (CIP)»، «تحویل در پایانه (DAT)»، «تحویل در محل (DAP)» و «تحویل با پرداخت عوارض (DDP)» است.

گروه دوم اصطلاحاتی را شامل می‌شود که تنها برای حمل دریایی یا آبراه‌های داخلی تنظیم شده است و برای این نوع حمل و نقل مناسب است. این اصطلاحات شامل «تحویل در کنار کشتی (FSA)»، «تحویل روی عرشه کشتی (FOB)»، «هزینه و کرایه حمل (CFR)» و «هزینه، کرایه حمل و بیمه (CIF)» است.

۲- کاهش تعداد اصطلاحات

در اینکوترمز ۲۰۰۰، اصطلاحات تجاری ۱۳ مورد بود که ۵ مورد آن تحت گروه «D» قرار می‌گرفت. از که قبلاً ۵ اصطلاح را دربرداشت، به سه مورد کاهش پیدا کرد و تعداد ۱۳ اصطلاح مطرح شده بود. از نسخه ۱۹۹۰ اینکوترمز، اصطلاحات تجاری به چهار گروه «E»، «F»، «C» و «D» تقسیم گردید. گروه «E» بیان‌کننده موردی است که فروشنده میباید در محل فعالیت خود در اختیار خریدار قرار می‌دهد. گروه «F» شامل مواردی است که فروشنده میباید در محل معین

در اینکوترمز ۲۰۱۰ اصطلاحات مزبور از ۱۳ مورد به ۱۱ مورد کاهش پیدا کرد. در نسخه جدید، اصطلاحات «تحویل در مرز (DAF)»، «تحویل از کشتی (DES)»، «تحویل در بارانداز (DEQ)» و «تحویل بدون پرداخت عوارض (DDU)» به دلیل بلا استفاده بودن حذف گردید^۱ و دو اصطلاح جدید یعنی «تحویل در پایانه (DAT)» و «تحویل در محل (DAP)» جایگزین آنها شد. همچنین در اینکوترمز ۲۰۱۰ تقسیم‌بندی اصطلاحات به چهار گروه نیز تغییر کرد و بجای آن ۱۱ اصطلاح

۱- برای توضیح مفاد و تفسیر این چهار اصطلاح که در اینکوترمز ۲۰۱۰ حذف شده است مراجعه شود به شیروی، عبدالحسین، حقوق تجارت بین‌الملل، چاپ اول، انتشارات سمت، ۱۳۸۹، ص ۲۲۳-۲۲۸.

به دو گروه تقسیم شد. گروه اول اصطلاحاتی است که برای هر نوع وسیله حمل و نقل کاربرد دارد و گروه دوم شامل اصطلاحاتی است که تنها برای حمل و نقل دریایی و راه آبهای داخلی قابل استفاده است. گروه اول شامل «تحویل در محل کار (EXW)»، «تحویل به متصدی حمل و نقل (FCA)»، «کرایه حمل پرداخت شده تا (CPT)»، «کرایه حمل و بیمه پرداخت شده تا (CIP)»، «تحویل در پایانه (DAT)»، «تحویل در محل (DAP)» و «تحویل با پرداخت عوارض (DDP)» است. گروه دوم شامل «تحویل در کنار کشتی (FSA)»، «تحویل روی عرشه کشتی (FOB)»، «هزینه و کرایه حمل (CFR)» و «هزینه، کرایه حمل و بیمه (CIF)» است.

۳- امکان استفاده از اینکوترمز برای قراردادهای داخلی

اینکوترمز به طور سنتی ناظر به قراردادهای بیع بین‌المللی کالا بوده است و مصرف داخلی نداشته است. بدین جهت، عبارت «اینکوترمز» برگرفته از «اصطلاحات تجاری بین‌المللی» است که نشان می‌دهد که این اصطلاحات برای قراردادهای بین‌المللی تهیه شده است. در تفسیر اصطلاحات تجاری نیز همواره به مسائلی مربوط به صادرات و واردات و اخذ مجوزهای لازم اشاره شده است که نشان می‌دهد که توجه تنها به قراردادهای بین‌المللی بوده است. با این حال، در اینکوترمز ۲۰۱۰ صراحتاً قید شده است که بتوان اصطلاحات تجاری را برای مصارف داخلی نیز مورد استفاده قرارداد.

دو دلیل عمده برای این گرایش وجود داشته است. اول این که در بین کشورهای اتحادیه اروپا، مفهوم مرز و صادرات و واردات اهمیت خود را از دست داده است. در این کشورها کالاها با کمترین تشریفات از کشوری به کشور دیگر عضو منتقل می‌شود و بنابراین مقررات اینکوترمز در خصوص صادرات و واردات و اخذ مجوزات مربوط خیلی به این کشورها مرتبط نمی‌باشد. دوم این که در قراردادهای داخلی ایالات متحده آمریکا تمایل بیشتری بروز کرده است که بجای

استفاده از مقررات حمل و تحویل مندرج در «قانون متحدالشکل تجاری»^۱ از اینکو ترمز استفاده می کنند.

بر اساس توسعه دایره اینکو ترمز، در جاهای متعددی در اینکو ترمز ۲۰۱۰ قید شده است که مقررات مربوط به صادرات و واردات و اخذ مجوزهای مربوط در صورتی اعمال می شود که قرارداد بین المللی باشد و چنانچه قرارداد داخلی باشد این مقررات قابل اعمال نیست.

۴- امکان استفاده از اسناد الکترونیکی

در اینکو ترمز ۲۰۱۰ تحت اصطلاحات گوناگون به این امر تصریح شده است که اسناد الکترونیکی می تواند جایگزین اسناد کاغذی شود. در قوانینی بسیاری از کشورها، امروزه «داده پیام»^۲ و امضای الکترونیکی جایگزین نوشته و امضای دست نویس شده است. در ماده ۶ قانون تجارت الکترونیکی ایران نیز داده پیام را در حکم نوشته قلمداد کرده است مگر در مورد اسناد مالکیت اموال غیر منقول، فروش مواد دارویی به مصرف کنندگان نهایی و نهایتاً اعلام، اخطار و هشدارهایی که دستور خاصی برای استفاده از کالا صادر می کند. در این قانون همچنین به موجب ماده ۷ امضای الکترونیکی را به جای امضای دستی شناسایی کرده است.

در اینکو ترمز ۲۰۱۰ صراحتاً بیان شده است که اسناد الکترونیکی می تواند جایگزین اسناد کاغذی شود. ولی این جایگزینی منوط به تحقق یکی از دو شرط زیر است. اول این که جایگزینی اسناد الکترونیکی بجای اسناد کاغذی مورد توافق طرفین قرار گیرد؛ یا این که چنین جایگزینی منطبق با عرف پذیرفته شده در آن صنعت و حرفه باشد.

۵- اخذ مجوز ایمنی کالا

1- Uniform Commercial Code (UCC).
2- data messages.

امروزه ایمنی کالاهای وارداتی از اهمیت بسزایی برای کشورهای وارد کننده برخوردار است. کشورها در مقابل خطراتی که ممکن است کالاهای وارداتی به افراد، اموال و محیط زیست آنها وارد کند، حساس هستند، به خصوص از جهت میزان آلودگی این کالاها به مواد رادیواکتیو و سایر آلاینده‌ها. برای اطمینان از ایمنی کالاهای وارداتی، کشورها ترتیباتی اتخاذ کرده‌اند که کالاها از جهت خطراتی که ممکن است خارج از ماهیت خود وارد کنند، مورد بررسی قرار گرفته و «مجوز ایمنی»^۱ دریافت کنند.

در نسخ قبلی اینکوترمز، به این مسئله توجه کافی نشده بود. در نسخه ۲۰۱۰ این نقص رفع شده است. در این نسخه مقرر شده است که مسؤولیت اخذ مجوز ایمنی کالا به عهده کدام یک از فروشنده یا خریدار است و در جایی که این وظیفه به عهده خریدار است، فروشنده چه کمک‌ها، مساعدت‌ها و اطلاعاتی را باید در اختیار خریدار قرار دهد. این اطلاعات شامل محلها و مسیری است که کالا طی کرده تا به کشور وارد کننده رسیده است.

۶- فروش کالا در راه

بر خلاف کالاهای صنعتی و سفارشی، «کالاهایی»^۱ نظیر گندم، جو، برنج، پنبه و نفت ممکن است در مسیر حمل چندین بار مورد خرید و فروش قرار گیرند. زمانی که کالا در مسیر فروخته می‌شود، فروشنده اخیر موظف نیست که کالا را حمل کند، زیرا کالا از قبل توسط فروشنده اول حمل شده است. در اینجا فروشنده باید ترتیبی اتخاذ نماید که کالا در تصرف خریدار قرار گیرد. در اینکوترمز ۲۰۱۰ به این مسئله توجه شده و مقرر شده است که اگر کالا در مسیر حمل و نقل مورد خرید و فروش قرار گیرد، فروشنده اخیر موظف شود که کالاها را در اختیار و تصرف خریدار قرار دهد تا این که موظف باشد که کالا را حمل نماید.

۷- تغییر زمان انتقال ضمان معاوضی

مطابق با اینکوترمز ۲۰۰۰، در اصطلاحات «تحویل روی عرشه کشتی (FOB)»، «هزینه و کرایه حمل (CFR)» و «هزینه، کرایه حمل و بیمه (CIF)» زمانی ضمان معاوضی از فروشنده به خریدار منتقل می‌شد که کالا از لبه کشتی در بندر مبدأ (در کشور صادر کننده) عبور می‌کرد. در اینکوترمز ۲۰۱۰، زمانی این انتقال انجام می‌شود که کالا روی عرشه کشتی در بندر مبدأ قرار می‌گیرد. این تغییر متناسب با توسعه حمل و نقل کانتینری انجام شده است که تفاوت عمده‌ای بین لبه

1- commodities.

کشتی یا قرار گرفتن کالا روی کشتی ندارد.

۷- دو اصطلاح جدید DAT و DAP

همانطور که در بالا گفته شد، در اینکو ترمز ۲۰۱۰ اصطلاحات از ۱۳ مورد به ۱۱ مورد کاهش پیدا کرد، بدین نحو که چهار اصطلاحات از گروه D یعنی «تحویل در مرز (DAF)»، «تحویل از کشتی (DES)»، «تحویل در بارانداز (DEQ)» و «تحویل بدون پرداخت عوارض (DDU)» به دلیل بلا استفاده بودن حذف گردید و بجای آنها دو اصطلاح جدید یعنی «تحویل در پایانه (DAT)» و «تحویل در محل (DAP)» مقرر گردید که در اینجا به اختصار توضیح داده می‌شود:^۱

۷-۱ تحویل در پایانه (DAT)

تحویل در پایانه (DAT) بدین معنا است که فروشنده زمانی کالا را به خریدار تحویل می‌دهد که فروشنده ضمن اخذ مجوز صادرات و پرداخت هزینه‌های مربوط کالا را در پایانه مقرر و در محل معین به صورت تخلیه شده در اختیار خریدار یا نماینده وی (متصدی حمل و نقل) قرار می‌دهد. وظیفه تخلیه کالا از وسیله نقلیه ارسالی در ترمینال به عهده فروشنده است ولی بارگیری مجدد آن یا انتقال آن به وسیله نقلیه دیگر به عهده خریدار می‌باشد. محل مقرر بعد از اصطلاح ممکن است بندر یا هر محل دیگری در کشور مقصد باشد. پایانه در این اصطلاح شامل اسکله، محوطه و انبار کانتینرها و یا ترمینال باربری زمینی، هوایی و راه آهن است. DAT برای هر گونه حمل از جمله حمل هوایی، زمینی، راه آهن، دریایی و یا حمل مرکب، مثل این که کالا ابتدا با کشتی و سپس از طریق کامیون به ترمینال مورد نظر برسد، مناسب است.

در این اصطلاح وظیفه اخذ مجوز صادرات، انجام تشریفات مربوط و

1- International Chamber of Commerce (ICC), Incoterms® 2010, ICC Publication No. 715, 2010 Edition.

پرداخت عوارض و مالیات‌های صادرات به عهده فروشنده است. در صورتی که فروشنده نتواند معجوز صادرات اخذ کند، در واقع نتوانسته به تعهدات قراردادی خود عمل کند و بنابراین ریسک منع صادرات به عهده فروشنده قرار می‌گیرد.

مطابق با این اصطلاح، فروشنده موظف است کالا را مطابق با قرارداد و سیاهه تجاری تهیه و بسته بندی کند و در ترمینال مورد نظر در محل معین تخلیه شده در اختیار خریدار یا نماینده وی قرار دهد. در این اصطلاح فروشنده موظف است به هزینه و ریسک خود کالا را تا ترمینال حمل کند و در آنجا تخلیه نماید و از زمانی که کالا تخلیه شده در اختیار خریدار یا نماینده وی قرار می‌گیرد، کلیه مخاطرات و ریسک کالا به خریدار منتقل می‌شود. بنابراین اگر کالا قبل از رسیدن به ترمینال و در اختیار خریدار قرار دادن آن دچار آسیب یا تلف شود، کلیه خسارات وارده به کالا به عهده فروشنده است و اگر خسارت پس از آن ایجاد شود به عهده خریدار است، مگر زمان انتقال ریسک به خریدار به نحو دیگری بین طرفین مقرر شده باشد. برای این که فروشنده بتواند ترتیبات لازم جهت دریافت کالا را انجام دهد، فروشنده موظف است به قدر کافی از قبل زمان و نحوه ارسال کالا را به اطلاع خریدار برساند.

در این اصطلاح همچنین وظیفه بازرسی از کالا و پرداخت هزینه مربوط به عهده خریدار است. فروشنده موظف است به هزینه خریدار اسنادی را به وی ارائه نماید که دلالت کند که کالاها به متصدی حمل و نقل تحویل شده است. در این اصطلاح هزینه تخلیه در ترمینال از وسیله نقلیه ارسالی به عهده فروشنده است ولی بارگیری مجدد آن یا ارسال آن به جای دیگر به عهده خریدار است. چنانچه خریدار تمایل داشته باشد که فروشنده وظیفه بارگیری مجدد و ارسال آن را به محل مورد نظر خریدار انجام دهد، در این صورت بهتر از اصطلاحات DAP یا DDP استفاده شود.

۲-۷) تحویل در محل (DAP)

تحویل در محل (DAP) بدین معنا است که فروشنده زمانی کالا را به خریدار تحویل می‌دهد که فروشنده ضمن اخذ مجوز صادرات و پرداخت هزینه‌های مربوط کالا را در محل مقرر روی وسیله نقلیه در اختیار خریدار یا نماینده وی (متصدی حمل و نقل) قرار می‌دهد. وظیفه تخلیه کالا از وسیله نقلیه یا انتقال آن به وسیله نقلیه دیگر به عهده خریدار می‌باشد. محل مقرر بعد از اصطلاح ممکن است بندر یا هر محل دیگری در کشور مقصد باشد. این اصطلاح برای هر گونه حمل از جمله حمل هوایی، زمینی، راه آهن، دریایی و یا حمل مرکب، مثل این که کالا ابتدا با کشتی و سپس از طریق کامیون یا راه آهن به محل مورد نظر برسد، مناسب است.

در این اصطلاح وظیفه اخذ مجوز صادرات، انجام تشریفات مربوط و پرداخت عوارض و مالیات‌های صادرات به عهده فروشنده است. در صورتی که فروشنده نتواند مجوز صادرات اخذ کند، در واقع نتوانسته به تعهدات قراردادی خود عمل کند و بنابراین ریسک منع صادرات به عهده فروشنده قرار می‌گیرد.

مطابق با این اصطلاح، فروشنده موظف است کالا را مطابق با قرارداد و سیاهه تجاری تهیه و بسته بندی کند و در محل مورد نظر روی وسیله نقلیه در اختیار خریدار یا نماینده وی قرار دهد. در این اصطلاح فروشنده موظف است به هزینه و ریسک خود کالا را تا محل مورد نظر حمل کند و از زمانی که کالا روی وسیله نقلیه در اختیار خریدار یا نماینده وی قرار می‌گیرد، کلیه مخاطرات و ریسک کالا به خریدار منتقل می‌شود. بنابراین اگر کالا قبل از رسیدن به ترمینال و در اختیار خریدار قرار دادن آن دچار آسیب یا تلف شود، کلیه خسارات وارده به کالا به عهده فروشنده است و اگر خسارت پس از آن ایجاد شود به عهده خریدار است، مگر زمان انتقال ریسک به خریدار به نحو دیگری بین طرفین مقرر شده باشد. برای این که فروشنده بتواند ترتیبات لازم جهت دریافت کالا را انجام دهد، فروشنده موظف

است به قدر کافی از قبل زمان و نحوه ارسال کالا را به اطلاع خریدار برساند. در این اصطلاح همچنین وظیفه بازرسی از کالا و پرداخت هزینه مربوط به عهده خریدار است. فروشنده موظف است به هزینه خریدار اسنادی را به وی ارائه نماید که دلالت کند که کالاها به متصدی حمل و نقل تحویل شده است. در این اصطلاح همچنین هزینه تخلیه از وسیله نقلیه ارسالی در محل مورد نظر به عهده فروشنده ولی بارگیری مجدد آن (در صورت نیاز) به عهده خریدار می‌باشد و خریدار کلیه ریسک تخلیه و بارگیری مجدد را تقبل می‌کند.

نتیجه

هرچند برخی پیش بینی می‌کردند که نیازی به اصلاح اینکوترمز ۲۰۰۰ نیست و احتمال انتشار نسخه جدید نمی‌رود، اتاق بازرگانی بین‌المللی در اواسط سپتامبر ۲۰۱۰ نسخه جدید اینکوترمز را منتشر کرد. نسخه جدید در گروه E، F و C تغییر عمده‌ای ندارد. تغییر عمده در این گروه مربوط به زمان انتقال ضمان معاوضی در حمل با کشتی است که در نسخ قبلی اینکوترمز ملاک آن گذر کالا از لبه کشتی بود که در نسخه ۲۰۱۰ قرار گرفتن کالا روی عرشه کشتی است. تغییر عمده مربوط به گروه D است که چهار اصطلاح «تحویل در مرز (DAF)»، «تحویل از کشتی (DES)»، «تحویل در بارانداز (DEQ)» و «تحویل بدون پرداخت عوارض (DDU)» به دلیل بلا استفاده بودن حذف گردید و بجای آنها دو اصطلاح جدید یعنی «تحویل در پایانه (DAT)» و «تحویل در محل (DAP)» مقرر گردید.

منابع

شیروی، عبدالحسین، حقوق تجارت بین‌الملل، چاپ اول، انتشارات سمت، ۱۳۸۹

International Chamber of Commerce (ICC), INCOTERMS 2000,
International Chamber of Commerce, Paris, 1999.

International Chamber of Commerce (ICC), Incoterms® 2010, ICC Publication No. 715, 2010 Edition.

Ramberg, Jan, ICC Guide to Incoterms® 2010, ICC Publication No. 720, 2011 Edition.

Ramberg, Jan, INCOTERMS 2000- The Necessary Line between Contracts of Sale and Contracts of Carriage, 58(1-2) Zbornik, PFZ, 2008, p. 40.